

Любо Киров - Липсваш ми

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

С вятъра се налетях,
с думите се наиграх,
но вървах, вървах
и не спрях, не спрях.

Бях издигнал крепостни стени.
Бях заключил всичките врати
и не чаках, и не вярвах
лумна огън - изгори ме
светлината - ослепи ме.

Ти се спри...
Нямахме време за думи, които ни гаят.
Тихо спри...
Крехка е тази минута на обич.

Защо ръцете се събират?
Защо душите се разделят?
И не питай - аз не знам...
Ти не питай - аз не знам...

Знам, ще бъдем близки и сами
твоят дъх ще следва моите дни.
И не чакам, но очаквам,
и не искам, но се вирам,
и не вярвам, но те имам,
и във всичко теб съзирам.

Липсваш ми,
времето няма да стигне за тази раздяла.
Липсваш ми,
моята сила се върна и няма забрава.
Липсваш ми...